

er, dersom man maatte ønske at indføre det fakultativt, at overlade det til dem at bruge det, som ville, men ikke at tvinge dem til at bruge det, som ikke ville. Dertom det da trænger sig frem, hvad jeg ganske vist tror, det vil, er det noget ganske Andet; thi naar Folket ønsker det, kan det faae det, og jeg ser ikke noget Uretferdigt i at de, som ønske det, kunne faae det. Der er stor Forskjel paa, om man kan bruge det legalt eller ikke. Man kan vel sige, at de, der have Lust til at bruge Meteren, kunne gaa hen og kjøbe sig et Maal og bruge det, men det er noget Andet; thi det er bekjendt, at det under Straf er forbudt at sælge efter fremmede uretferdige Maal i Handel og Vandel; det er altsaa to meget forskjellige Ting. Det var egentlig det Punkt, om hvilket jeg særlig ønskede at udtale mig, at man ved Evang i Virkeligheden ikke opnaar Andet end at stusse sig selv. Man lægger en større Byrde paa Befolkningen, men man opnaar i Grunden ikke det, man vil — Med Hensyn til det foreliggende Lovforslags videre Behandling skal jeg ikke sige Videre. Det kan vel være vanskeligt, at det kan bringes til Ende i denne Saison, og om det gaar til Udvalg eller kommer igjen uden at gaa til Udvalg, kan jeg for mit Bedkommende ikke lægge stor Vægt paa, skjøndt jeg er mest tilbøielig til at stemme for, at det gaar til Udvalg.

Winther: Jeg skal efter de mange lærde Foredrag, vi her have hørt i Aften, ikke forsøge paa at reproducere Noget af det, jeg har faaet ind. Jeg skal derimod ganske simpelt udtale et Par Ord, hvorfor jeg vil stemme paa den Maade, jeg agter. Saavidt jeg har forslaaet hele Diskussionen, er der Ingen her tilstede, som vil have, at dette Lovforslag skal blive til Lov i denne Session. Regjeringen vil bare have en Betænkning fra dette Hing. De Herrer, som have talt her i Aften, forekomme mig at have delt sig i to Dele, af hvilke den ene Del vil have, at Sagen strax skal endes uden Udvalgs Medsættelse, og de Andre ere blevne ministerielle og ville sige Ministeren i at nedsætte Udvalg, for at Ministeren kan faae sin Betænkning. En treble Art, som skulde være dem, der ville have Loven nu, har jeg som sagt ikke opdaget, men det ligger maasse i, at der har været saa megen krolig Samtale under forskjellige Foredrag, at det kan være gaaet tabt paa Veien til mine Øren. Det forekommer mig, at naar Regjeringen selv igjennem sin Ordfører her i Aften erklærer, at der i Loven er flere tvivlsomme Punkter, og da der fra saa mange Mænd her ud af Folkets Midte, af dem, som man kan antage om, at de ville have mest Bæsvær af, at denne Lov indføres, er reist saa stærke Indsigelser derimod og i høi Grad gjort gjældende, at det vilde blive til stor Vanskelighed, og at det kunde, hvis det blev indført ved Evang, medføre en stor Ubillighed, forekommer det mig, at Regjeringen

først burde have klaret sig selv sit Standpunkt og sit Lovforslag, spænd den kom med det her, thi det er ikke her, den skulde have Klarhed derpaa. Dernæst forekommer det mig, at den Udvikling, som blev given af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Balgkreds (S. A. Hansen), om det Tidspunkt, paa hvilken den lovgivende Magt bør skride til at vedtage Loven, nemlig først, naar der findes Trængsel dertil i Befolkningen, er fuldkommen rigtig; jeg skal nu for at ende kort ganske slutte mig til den Udvikling, det ærede Medlem gav, idet jeg skal følge ham i at stemme mod Sagens videre Fremme, da det forekommer mig, at Regjeringen selv har sagt, at den har frembragt os en umoden Frugt.

J. Madsen: Den høitagtede Indenrigsminister mente i sit Foredrag, at der var kun En, der havde udtalt sig bestemt mod Lovens Overgang til 2den Behandling, og derved sigtede han formentlig til mig; men nu har han jo allerede hørt, at der er ikke saa Faa, der have udtalt sig i samme Retning, og der vil maasse blive mange flere, naar det kommer til Afstemning. Jeg vil dog udtale, at det ikke er Meterstykket, jeg er en saa stærk Modstander af, men det er det foreliggende Lovforslag, og jeg skal endnu fremhæve nogle enkelte Punkter, som ikke ere blevne omtalte, som for en stor Del begrunde min Betænkelighed. — Jeg vil henvende mig til den høitagtede Indenrigsminister og spørge ham om, hvorledes det, naar vi ved Lov fik dette Meterstykket indført, f. Ex. skulde gaa med Loven angaaende Kapitelstartens Ansættelse. Det forekommer mig, at det ikke kan gaa paa den Maade; thi Afgiften skal jo ansættes i øndenvis til visse Kroner og Dre pr. Lønde, og naar vi nu faae dette Meterstykket indført ved Lov, saa er det dermed ikke sagt, at vi uden videre kunne bruge det ved denne Lov om Kapitelstartens Ansættelse og gjøre det gjældende her. Jeg veed ikke, hvorledes de Mænd, der skulle ansætte Kapitelstarten, ville kunne finde Rede i at ansætte denne Løst i disse saakaldte Liter eller Hektoliter, thi det maa da være en af Delene, men det tales der Intet om i Loven, og jeg tror derfor, at det var godt, dersom denne Lov om Kapitelstartens Ansættelse ikke skal omdannes samtids med Indførelsen af Meterstykket, om det af mig paapegede Punkt blev nærmere oplyst i nærværende Lov. Det Samme er Tilfældet med Lovene om Tiendens Konstatering; jeg tror, vi have to Love derom, der, saavidt jeg husker, ere af 1862 og 1863. Den Gang, Tienden gik over til Ansættelse i et bestemt Maal i Byg, blev det jo ogsaa der ansat i ønde- og skæppevis, og saa blev det ved disse to nævnte Love paabudt, at denne Tiende skulde konstatere ved at thinglæses og tillige bestemt, at deri maatte ingen finde ske nogen Forandring. Naar man nu gaar hen og for-